

[Petra Petersen.]

hvor det i hvert tilfælde ikke er kommunen, men staten, der har holdt igen. Jeg tænker på det kgl. bibliotek, som har ganske utidsvarende forhold, forhold, som — det gjorde jeg også opmærksom på i fjor — er ganske ulovlige. Jeg tænker her på sammenstuvningen af personale. Noget sådant finder også sted ude omkring i landet; men det kgl. bibliotek er ikke udvidet siden 1906, og da det i sin tid blev indrettet, regnede man med et personale på omkring 40; i dag er dette antal vokset til omkring 180, uden at der er sket nogen egentlig udvidelse af biblioteket. Jeg sagde det i fjor, og jeg vil gerne gentage det: der er ret stramme — men ikke for stramme — regler i vor lovgivning for, hvordan værksteder og andre lokaler skal indrettes, men på dette område, er der aldeles ingen kontrol. Jeg kender det fra min egen by, hvor personalet arbejder i kældre og på aldeles utidssvarende kontorer, som ville blive kasseret, hvis de fandtes i en virksomhed, over for hvilken staten kunne gribe ind. Hvordan sådan et personale arbejder, kan man næsten ikke forstå; der er ikke engang en stol eller et bord til hver. De gør det, men dårlige forhold er det.

Det var personalet, men hvad så med bøgerne? Ligesom vi mangler lokaler til personalet, mangler vi også lokaler til bogsamlingerne. Der opbevares jo uvurderlige samlinger under ganske meningsløse forhold. Det er store kulturværdier, man gemmer på lagerrum, i fyrrkældre og i tidligere cykelstalde, og vi må formode, at disse samlinger går til af fugt og mug. Jeg synes, det er noget, vi slet ikke kan være bekendt. Jeg ved ikke, om det tilskud, der nu foreslås, er nok, men jeg betvivler det; der er dog tale om en betydelig forbedring, og det anerkender vi selvfølgelig. Ikke mindst synes jeg naturligvis det særlige tilskud til centralbibliotekerne er udmærket, men jeg er jo i den for mig uheldige situation, at min gruppe ikke har ret til at være med i udvalgene, og derfor kender jeg ikke de oplysninger, man har fået i fjor, da det da foreliggende lovforslag var til behandling i et udvalg. Jeg kender ikke forhandlingerne, og jeg kender heller ikke de oplysninger, man dér fik, og derfor er jeg ikke sikker på, at det, man foreslår, er nok. Centralbiblio-

tekerne har store opgaver, og de får dem meget større i fremtiden.

Da vi i 1950 reviderede loven om folkebiblioteker, var min gruppe inde på, at det måtte være rigtigt at gøre lovens bestemmelser obligatoriske for kommunerne. Vi fik ikke tilslutning til tanken dengang, og der findes stadig væk 300 sogne rundt omkring i landet, der ikke har bibliotek. Nu ved jeg meget vel, at mange af disse sogne er så små, at der måske er mindre end 500 beboere i en sådan kommune, og jeg skal også indrømme, at det måske kan være økonomisk svært for den at klare et bibliotek, men så må andre jo træde til, og det må blive centralbibliotekerne. Jeg forstår derfor ikke, at nogen kan mene, at en merudgift på mellem 2 mill. kr. og 3 mill. kr. til noget så vigtigt som vore folkebiblioteker kan være for meget. Jeg synes, det er for lidt, og jeg begriber ikke retsforbundet, der mener, at på dette område kan man spare. Jeg kunne give retsforbundet anvisning på andre områder, hvor man bedre kunne spare betydelige summer, og jeg mener, at de 2-3 mill. kr., der her er foreslået, kun er et lille beløb i forhold til den store værdi, ordningen har.

Vi mener altså ikke, det er nok, men vi vil gerne støtte lovforslaget, og vi er glade for, at det endelig er lykkedes at få det frem.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker for den velvilje, der er kommet til udtryk fra alle ordførernes side over for en forbedring af bibliotekernes forhold. Jeg er rede til at drøfte en række af de rejste spørgsmål i udvalget.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen rejste spørgsmålet om, hvorvidt udgifterne til bibliotekarenes pensioner kunne komme med ind under udgiftsberegningerne, så vi kunne få det klaret. Det er også en af de ting, vi kan tale om i udvalget.

Det ærede medlem hr. Østergaard var jo af den mening, at det her foreslåede var mere vidtgående, end det måske var nødvendigt. I fjor, da lovforslaget om en udsættelse af revisionen var til behandling her i tinget, fik jeg fra folketingsudvalget en så vidt jeg forstod enstemmig opfordring til i år tidligt på folketingsåret at fremsætte et lovforslag. Alle var enige om, at det